

Sygn. akt *XVII AmT 55/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Małgorzata Perdion-Kalicka</i>
Protokolant –	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 30 maja 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) ***Spółki akcyjnej z siedzibą w W.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej***

z udziałem zainteresowanego (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W.

o wydanie decyzji w zakresie dostępu telekomunikacyjnego

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 21 lipca 2015 r. nr (...)(...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

3. zasądza od (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 377 (trzysta siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt *XVII AmT 55/15*

UZASADNIENIE

Decyzją (...)z 21 lipca 2015 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, działając na podstawie art. 28 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (dalej jako „p.t.”) oraz art. 104 § 1 k.p.a. w związku z art. 206 ust. 1 p.t., po rozpatrzeniu wniosku (...) S.A. z siedzibą w W. (obecnie (...) S.A. z siedzibą w W., dalej jako (...)) z dnia 19 listopada 2012 r., zmodyfikowanego pismem z dnia 7 grudnia 2012 r. oraz pismem z dnia 31 stycznia 2014 r., o wydanie decyzji w zakresie dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o „Ofertę ramową określającą ramowe warunki dostępu telekomunikacyjnego w zakresie rozpoczynania i zakańczania połączeń, hurtowego dostępu do sieci (...), dostępu do łączy abonenckich w sposób zapewniający dostęp pełny lub współdzielony, dostępu do łączy abonenckich poprzez węzły sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych” (zwaną dalej (...)) zatwierdzoną decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej nr (...) z dnia

29 września 2010 r., a następnie w części zmienionej, w części uchylonej, a w części utrzymanej w mocy kolejnymi decyzjami Prezesa URE, zastępującej dotychczasowe umowy i porozumienia i decyzje wiążące (...) i (...) S.A. z siedzibą w W. (obecnie działającą pod firmą (...) S.A., dalej jako (...)):

- a. Umowę o połączeniu sieci z dnia 13 lutego 2004 r. ((...)), zmienioną następnie kolejnymi aneksami i decyzjami Prezesa UKE (zwaną dalej (...));
- b. Porozumienie w sprawie tymczasowego uregulowania zasad współpracy międzyoperatorskiej wynikającej z obowiązku realizacji uprawnień Abonentów publicznych sieci stacjonarnych do zachowania numeru w przypadku zmiany operatora z dnia 12 października 2006 r. ((...)) zmienione następnie Aneksem nr 1 z dnia 30 marca 2007 r. oraz Aneksem nr 2 z dnia 31 grudnia 2007 r. (zwane dalej (...));
- c. Umowę Kolokacji z dnia 21 marca 2008 r. ((...) (...)) zmienioną następnie Aneksem nr 1 z dnia 24 lutego 2010 r. (zwaną dalej „Umową Kolokacji”);
- d. Umowę o dostępie do lokalnej pętli abonenckiej poprzez dostęp do węzłów sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych z dnia 22 maja 2007 r. ((...) (...)), zmienioną następnie kolejnymi aneksami i decyzjami Prezesa UKE oraz uzupełnioną Porozumieniem do Umowy (...) z dnia 31 października 2012 r.;
- e. Decyzję Prezesa UKE: nr (...) z dnia 30 lipca 2007 r. oraz nr (...) z dnia 28 listopada 2007 r. (zwaną dalej (...));

I. w zakresie ustalenia warunków świadczenia usług przez (...) na rzecz (...):

1. zmienił postanowienia Umowy (...) w następujący sposób:

W Załączniku nr 4 - Załącznik Finansowy do Umowy (...) w § 3 (Opłaty za ruch międzysieciowy) ust. 3 (Usługi zakończenia w sieci (...)) otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Usługi zakończenia w sieci (...)

Tabela nr 3. Stawki należne (...) za zakończenie połączenia w sieci (...)

Zakończenie w Sieci (...)

((...))

[zł/min.]

T1	T2	T3
0,0273	0,0273	0,0273

”

2. w pozostałym zakresie odmówił zmiany Umowy (...).

II. Na podstawie art. 105 § 1 kpa umarzył postępowanie w części dotyczącej:

1. zmiany Umowy Kolokacji

2. ustalenia warunków świadczenia usług przez (...) na rzecz (...).

Wskazał, że na podstawie art. 206 ust. 2aa w związku z art. 206 ust. 2 pkt 5 Pt, decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

(decyzja, k. 5-29).

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła Spółka (...) S.A. z siedzibą w W., zaskarżając decyzję w części - tj. w zakresie pkt I.1., określającego stawki za zakańczanie połączeń w sieci (...) oraz wnosząc o uchylenie decyzji w zaskarżonej części i zasądzenie od Prezesa UKE na rzecz (...) kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Wobec decyzji podniesiono zarzuty naruszenia następujących przepisów:

1. art. 21, art. 22 ust. 2 i 3, art. 23 Pt. oraz art. 16 ust. 1 i 2 Dyrektywy ramowej oraz art. 15 pkt 1 Pt. w zw. z art. 15 pkt 2 Pt. w zw. z art. 18 Pt. oraz art. 7 ust. 3 i ust. 5 Dyrektywy ramowej poprzez nałożenie na (...) obowiązków regulacyjnych, pomimo nieprzeprowadzenia wymaganej analizy rynku i postępowań z nią związanych;
2. art. 18 Pt w zw. z art. 15 Pt oraz art. 7 ust. 3 i ust. 5 Dyrektywy ramowej poprzez zaniechanie przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego pomimo wydania decyzji dotyczącej dostępu telekomunikacyjnego mogącej mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi;
3. art. 16 ust. 1 Dyrektywy ramowej poprzez wydanie decyzji regulacyjnej z pominięciem współdziałania z Prezesem Urzędu Ochrony Konsumentów i Konkurencji w przeprowadzeniu analizy rynku;
4. art. 28 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 Pt poprzez brak analizy kryteriów wskazanych w tym przepisie na tle relewantnych danych liczbowych, a także brak analizy dowodów, że ustalone stawki pozwalają na realizację kryteriów określonych w art. 28 ust. 1 Pt.

(odwołanie, k. 31-45).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UKE wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie, k. 93-112).

Zainteresowany – (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie na rzecz (...) kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie, k. 84-90).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 13 lutego 2004 r. pomiędzy (...) S.A. (obecnie (...) S.A.; (...)) a (...) S.A. (obecnie (...) S.A.; (...)) zawarta została Umowa o połączeniu sieci ((...) (...)), zmieniona kolejnymi aneksami i decyzjami Prezesa UKE („Umowa (...))”.

dowód: okoliczności bezsporne.

W dniu 22 września 2009 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) (decyzja (...) na rynku 9), wyznaczającą (...) S.A. jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zajmującego znaczącą pozycję na rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej (...), zgodnym z obszarem sieci, w której następuje zakończenie połączenia, oraz nakładającą na (...) obowiązek regulacyjny, o którym mowa w art. 40 p.t., znoszącą obowiązek o którym mowa w art. 39 p.t., utrzymującą uprzednio nałożone na (...) obowiązki, o których mowa w art. 36 p.t. i art. 38 p.t., a także zmieniającą treść uprzednio nałożonych na (...) obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 34 p.t. i w art. 42 p.t.

dowód: okoliczności bezsporne.

Dnia 30 grudnia 2010 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...), (decyzja (...) na rynku 4), wyznaczającą (...) S.A. jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na krajowym rynku świadczenia usług hurtowego (fizycznego) dostępu do infrastruktury sieciowej (w tym dostępu dzielonego lub w pełni uwolnionego) w stałej lokalizacji oraz nakładającą na (...) obowiązki regulacyjne, o których mowa w art. 34 ust. 1 i ust. 2 p.t. w art. 36 p.t., w art. 37 ust. 1 i ust. 2 p.t., w art. 38 ust. 1 p.t., w art. 40 ust. 1 p.t., oraz w art. 42 ust. 1 p.t.

dowód: okoliczności bezsporne.

W dniu 28 kwietnia 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) (decyzja (...) na rynku 5), wyznaczającą (...) S.A. jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na krajowym rynku świadczenia hurtowych usług dostępu szerokopasmowego, z wyłączeniem części obszarów gminnych określonych tą decyzją, oraz nakładającą na (...) na części obszarów gminnych określonych tą decyzją obowiązki regulacyjne, o których mowa w art. 34 ust. 1 i ust. 2 p.t., w art. 36 p.t., w art. 37 ust. 1 i ust. 2 p.t., w art. 38 ust. 1 p.t. w art. 40 ust. 1 p.t. oraz w art. 42 ust. 1 p.t.

dowód: okoliczności bezsporne.

Dnia 5 sierpnia 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) (decyzja (...) na rynku 8), wyznaczającą (...) S.A. jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na krajowym rynku świadczenia usługi rozpoczynania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej (sieci telefonicznej w stałej lokalizacji) i nakładającą na (...) obowiązek regulacyjny, o którym mowa w art. 37 ust. 1 i ust. 2 p.t., utrzymującą uprzednio nałożony na (...) obowiązek, o którym mowa w art. 38 ust. 1 p.t., a także zmieniającą treść uprzednio nałożonego na (...) obowiązku regulacyjnego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 i ust. 2 p.t., w art. 36 p.t., w art. 39 ust. 1 p.t., w art. 40 ust. 1 p.t. oraz w art. 42 ust. 1 p.t.

dowód: okoliczności bezsporne.

W dniu 4 października 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję (...), w której częściowo zmienił Ofertę (...) w zakresie wprowadzenia możliwości świadczenia usługi dostępu szerokopasmowego w technologii (...).

dowód: okoliczności bezsporne.

W dniu 26 października 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) (decyzja (...)), wyznaczającą Spółkę (...) (obecnie (...)) jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na krajowym rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej (sieci telefonicznej w stałej lokalizacji) (...) i nakładającą na (...) obowiązki regulacyjne, o których mowa w art. 34 ust. 1 i ust. 2 p.t., art. 36 p.t., art. 37 ust. 1 i ust. 2 p.t. oraz art. 44 p.t. Obowiązek, o którym mowa w art. 44 p.t., polega na zakazie stosowania przez (...) zawyżonych stawek za usługi zakańczania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej (...) (stawki (...)). Zgodnie z treścią decyzji, poprzez stawki zawyżone rozumie się stawki (...), których poziom asymetrii w stosunku do stawek za usługi zakańczania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej (...) S.A. w okresie taryfikacyjnym O1 jest wyższy niż określony w harmonogramie, zgodnie z którym maksymalny poziom asymetrii wynosi: (1) od daty doręczenia decyzji do 31 grudnia 2011 r. – 46%, (2) od 1 stycznia 2012 r. do 30 czerwca 2012 r. – 37%, (3) od 1 lipca 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. – 27%.

dowód: decyzję (...) (22), k. 260-275 akt admin.

Pismem z dnia 23 marca 2012 r. (...) S.A. wystąpiła do (...) S.A. z wnioskiem o zawarcie jednolitej umowy w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, opartej o Ofertę (...), w zakresie usług (...), (...), (...), (...) oraz usługi Kolokacji, która miałaby zastąpić dotychczasowe umowy i decyzje obowiązujące pomiędzy stronami.

W związku z bezskutecznym upływem 90 dni od dnia wystąpienia z ww. wnioskiem, 19 listopada 2012 r. (...) S.A. zwróciła się do Prezesa UKE o wydanie decyzji zastępującej umowę, zgodnie z projektem załączonym do wniosku. Pierwotny wniosek operatora dotyczył wydania przez Prezesa Urzędu decyzji w zakresie dostępu

telekomunikacyjnego w oparciu o „Ofertę Ramową (...)” określającą ramowe warunki dostępu telekomunikacyjnego w zakresie rozpoczynania i zakańczania połączeń, hurtowego dostępu do sieci (...), dostępu do łączy abonenckich w sposób zapewniający dostęp pełny lub współdzielony, dostępu do łączy abonenckich poprzez węzły sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych”, zatwierdzoną decyzją Prezesa UKE z dnia 29 września 2010 r., zmienioną następnie w części decyzjami z dnia 5 kwietnia 2011 r. oraz z dnia 4 października 2011 r. (...), która ma zastąpić, jednolitym tekstem umowy zgodnym z (...), dotychczasowe umowy i porozumienia zawarte między (...) S.A. i (...) S.A., wymienione w piśmie (...) z dnia 23 marca 2012 r.:

- 1) Umowę o połączeniu sieci z dnia 13 lutego 2004 roku ((...)(...)), zmienioną aneksami i decyzjami;
- 2) Porozumienie w sprawie tymczasowego uregulowania zasad współpracy międzyoperatorskiej wynikającej z obowiązku realizacji uprawnień Abonentów publicznych sieci stacjonarnych do zachowania numeru w przypadku zmiany operatora z dnia 12 października 2006 roku ((...)(...)) zmienione aneksami;
- 3) Umowę Kolokacji z dnia 21 marca 2008 roku ((...)(...)) zmienioną aneksem, na podstawie której zawarto szczegółowe umowy kolokacji (...).
- 4) Umowę o dostępie do lokalnej pętli abonenckiej poprzez dostęp do węzłów sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych z dnia 22 maja 2007 roku ((...)(...)) wraz z późniejszymi zmianami;
- 5) Decyzję (...) z dnia 30 lipca 2007 roku oraz Decyzję(...) z dnia 28 listopada 2007 roku (Decyzje (...)).”

(...) S.A. zmodyfikowała swój wniosek w toku postępowania administracyjnego, ostatecznie ograniczając go „tylko do usług świadczonych przez (...)” i precyzując, że wnosi o wydanie decyzji ustalającej wysokość stawek za zakańczanie połączeń w stacjonarnej publicznej sieci (...) na poziomie symetrycznym w relacji do stawek za usługę zakończenia połączenia w sieci stacjonarnej (...).

dowód: okoliczności bezsporne; Wniosek o wydanie decyzji zastępującej umowę, k. 1-2 akt admin.; pisma (...) z 31 stycznia 2014 r., k. 240 akt admin., z 18 lutego 2015 r., k. 307-310 akt admin. oraz z 2 kwietnia 2015 r., k. 312-314 akt admin.

Pismem z 10 grudnia 2012 r. Prezes UKE zawiadomił (...) S.A. i (...) S.A. o wszczęciu 20 listopada 2012 r. postępowania administracyjnego w sprawie o wydanie decyzji w zakresie dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o Ofertę (...), zastępującej dotychczasowe umowy i porozumienia zawarte między operatorami.

dowód: Zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 16 akt admin.

Dnia 16 grudnia 2013 r. pomiędzy (...) a (...) zawarta została Umowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie rozpoczynania i zakańczania połączeń, hurtowego dostępu do sieci (...), dostępu do łączy abonenckich w sposób zapewniający dostęp pełny lub współdzielony, dostępu do łączy abonenckich poprzez węzły sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych.

dowód: okoliczność bezsporna; wersja elektroniczna umowy - płyta CD, k. 235 i 292 akt admin.

Dnia 3 marca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...)zawierającą zmianę Oferty (...) w zakresie usług informacyjno-zleceńowych, udostępnianych w ramach Usługi (...) (ang. (...)).

dowód: okoliczności bezsporne.

W dniu 26 maja 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) zmieniającą Ofertę (...), w zakresie usług o podwyższonej opłacie, udostępnianych w ramach usługi (...).

dowód: okoliczności bezsporne.

W dniu 30 maja 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) w przedmiocie zatwierdzenia zmiany Oferty (...), polegającej na wprowadzeniu nowej opcji Usługi (...) „do 80 Mb/s”.

dowód: okoliczności bezsporne.

Dnia 2 czerwca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) zatwierdzającą zmianę Oferty (...), w zakresie:

- dostępu do infrastruktury światłowodowej, w tym warunkowego dostępu do (...) (...),
- dostępu do hurtowych usług dostępu szerokopasmowego na poziomie (...) / (...), (...) oraz innych równoważnych poziomach dostępu w przypadku usług świadczonych w oparciu o infrastrukturę i technologię światłowodową,
- dostępu do usługi typu backhaul,
- warunków świadczenia przez (...) usługi (...) w opcji „do 10 Mb/s”,
- dostępu do infrastruktury technicznej (...) w zakresie słupów, wież, masztów i powierzchni,
- opłat za nowo wprowadzone usługi:
- opłaty za (...),
- opłaty za usługę (...) (dosył),
- opłaty za usługi transmisji świadczone w oparciu o poziom dostępu (...);
- opłat za usługi transmisji świadczone w oparciu o dotychczasowe poziomy dostępu do sieci szerokopasmowej tj. poziom (...), (...) Zarządzany i (...) Niezarządzany;
- opłat za usługi dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie wież, masztów, słupów i powierzchni.

dowód: okoliczności bezsporne.

Dnia 18 czerwca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) zatwierdzającą zmianę Oferty (...) w zakresie postanowień dotyczących awarii, zasad odpowiedzialności oraz kar umownych.

dowód: okoliczności bezsporne.

W dniu 7 października 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) (decyzja (...) na rynku 5), w której (...) została wyznaczona, jako przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej na krajowym rynku świadczenia hurtowych usług dostępu szerokopasmowego na Rynku 5.

dowód: okoliczności bezsporne.

Postanowieniem z dnia 7 października 2014 r. nr (...) Prezes UKE określił rynek właściwy, jako rynek świadczenia hurtowych usług dostępu szerokopasmowego, na obszarach gminnych, określonych w pkt 1 Załącznika nr 1 do postanowienia, ustalił, że na rynku świadczenia hurtowych usług dostępu szerokopasmowego na obszarach gminnych, określonych w pkt 1 Załącznika nr 1 do niniejszego postanowienia nie występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej ani przedsiębiorca telekomunikacyjny zajmujący kolektywną pozycję znaczącą. Prezes UKE stwierdził również, że na rynku hurtowych usług dostępu szerokopasmowego, na obszarach gminnych, określonych w pkt 1 Załącznika nr 1 do postanowienia występuje skuteczna konkurencja.

dowód: okoliczności bezsporne.

W dniu 21 lipca 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję, zaskarżoną w niniejszym postępowaniu sądowym, na mocy której zmienił umowę (...) w zakresie stawek należnych Spółce (...) za zakańczanie połączeń w sieci (...).

Powyżej opisany stan faktyczny nie był między stronami sporny i został ustalony przez Sąd na podstawie niekwestionowanych wzajemnie twierdzeń stron oraz dokumentów zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego i sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przystępując do oceny prawnej sprawy należy na wstępie przypomnieć, że przedmiotem niniejszego postępowania jest żądanie przez (...) zmiany umów o współpracy między (...) a (...) w zakresie świadczenia USŁUGI (...) przez (...) na rzecz (...) na poziomie symetrycznym względem stawki (...) ustalonej dla (...) w ofercie ramowej (...). Żądanie to było podyktowane faktem, że pomiędzy stawkami (...) obu operatorów występują zasadnicze różnice ich wysokości, które oznaczają trwanie asymetrii stawek (...).

Tymczasem zgodnie z Zaleceniem KE z 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych (Dz. U. UE L z 2009 r., nr 124, s. 67; dalej jako Zalecenie KE) oraz ze Stanowiskiem Prezesa UKE z 16.12.2008 r (dalej jako Stanowisko Prezesa) asymetria stawek za udostępnianie sieci zarówno mobilnej jak i stacjonarnej, która miała umożliwiać realną konkurencję pomiędzy operatorami zasiedzającymi (w Polsce Spółka (...)) a operatorami alternatywnymi, była dopuszczalna wyjątkowo i tylko czasowo, a symetria tych stawek miała zostać osiągnięta najpóźniej 1 stycznia 2014r. Oczywiście, Zalecenie KE zgodnie z art. 288 ust. 4 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma prawnie wiążącego charakteru, ale nie może pozostać bez wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Już w wyroku w sprawie (...) (C - 322/88, (...), Lex nr 127741) Europejski Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że niemające mocy wiążącej zalecenia Komisji Europejskiej - powinny być jednak wzięte pod uwagę przez sądy krajowe rozstrzygające spory, które dotyczą kwestii w nich uregulowanych. Wpływ zaleceń na orzeczenia sądów krajowych winien polegać przede wszystkim na tym, że stanowią one pomocny instrument przy wykładni zarówno przepisów prawa krajowego jak i unijnego. Pogląd ten został podtrzymany także w późniejszym orzecznictwie ETS.

Istota sporu sprowadza się więc do oceny, czy nadal w relacjach obu podmiotów, w odniesieniu do usługi (...) istnieją podstawy do stosowania asymetrycznych stawek za zakańczanie połączeń w sieci stacjonarnej (...), w szczególności czy stawki za zakańczanie połączeń w sieci (...) mogą być na niższym poziomie niż te które stosuje (...) za zakańczanie połączeń we własnej sieci w oparciu o Ofertę (...) i rozliczania ich wyłącznie przy użyciu najwyższej stawki, właściwej dla okresu taryfikacyjnego O1, czy też celowe jest oparcie rozliczeń między operatorami na symetrycznych stawkach.

Podstawę dla ingerencji organu regulacyjnego w stosunek cywilnoprawny przedsiębiorców telekomunikacyjnych stanowił art. 27 ust. 2 p.t., zgodnie z którym w przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci, odmowy połączenia sieci telekomunikacyjnych przez podmiot do tego obowiązany lub niezawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy. Stosownie natomiast do treści art. 30 ust. 1 p.t. do decyzji w sprawie zmiany umowy, a z tym mamy w sprawie do czynienia, gdyż strony łączyła umowa o dostępie, stosuje się odpowiednio art. 28 tej ustawy, co oznacza z kolei obowiązek wzięcia przez Prezesa UKE pod rozważenie kryteriów określonych w art. 28 ust. 1 p.t.

W tym miejscu należy podkreślić, że przedmiotowa decyzja nie nakłada na powoda obowiązków regulacyjnych. Na obu operatorów zostały już wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne, co zostało wyartykułowane w stanie faktycznym. W szczególności decyzja (...) zawierająca ofertę ramową była bezpośrednio kierowana do (...), i to na tym operatorze

ciążył obowiązek przedstawienia a następnie zatwierdzenia przez regulatora oferty ramowej. Oferta ramowa (...) nie dotyczy więc także bezpośrednio stawek połączeń zakańczanych w sieciach innych operatorów, ale dotyczy stawek połączeń zakańczanych w sieci (...). Zatem wprowadzenie zaskarżoną decyzją symetrycznych stawek za zakańczanie połączeń w sieci (...) do tych jakie (...) płaci (...) w oparciu o ofertę (...) nie oznacza, że na (...) zostały automatycznie przeniesione obowiązki (...) określone w ofercie (...).

Należy zgodzić się z Prezesem UKE, że zmiana decyzją umowy o dostępie nie może być w żadnym razie utożsamiana z nałożeniem obowiązków regulacyjnych, gdyż przyjęcie twierdzeń powoda powodowałoby, że każda decyzja o dostępie, a szczególnie jej postanowienia dotyczące kwestii rozliczeń finansowych między operatorami, w każdej sytuacji musiałaby być traktowana jako decyzja nakładająca obowiązki regulacyjne. Prowadziłoby to do absurdu, gdyż prawo telekomunikacyjne przewiduje inny szczególny tryb do nakładania obowiązków regulacyjnych (co wiąże się z analizą rynku) a inny dla rozstrzygania sporów dotyczących połączenia sieci, które poza kwestiami technicznymi obejmują także zagadnienia relacji finansowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Wobec uznania, że decyzja nie jest decyzją nakładającą na powoda obowiązki regulacyjne, należało zarzut nieprzeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego uznać za oczywiście niezasadny. Jak wynika bowiem z treści art. 15 p.t., do którego odsyła regulujący postępowania konsolidacyjne art. 18 p.t., w dacie wydania zaskarżanej decyzji nie istniał już obowiązek prowadzenia postępowania konsolidacyjnego w odniesieniu do decyzji dotyczących dostępu telekomunikacyjnego. Przepis art. 15 pkt 3 p.t. wymuszający postępowanie konsolidacyjne w sprawach decyzji dotyczących dostępu telekomunikacyjnego o których mowa w art. 28-30 p.t., został wyeliminowany z porządku prawnego skutkiem nowelizacji prawa telekomunikacyjnego mocą ustawy z 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy prawo telekomunikacyjne.

W tym stanie rzeczy, wobec braku wymogu przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego, zaniechanie jego przeprowadzenia przez Prezesa UKE było zgodne z prawem i nie mogło stanowić podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji. Podobna argumentacja została zaprezentowana przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z 21 grudnia 2015r w sprawie VI A Ca 1773/14, w którym Sąd także nie wyraził aprobaty dla poglądu, że wymagane jest postępowanie konsolidacyjne w przypadku zmiany mocą decyzji- umów o dostępie telekomunikacyjnych w zakresie stawki opłat za zakańczanie połączeń w stacjonarnej sieci operatora telekomunikacyjnego.

W konsekwencji, także wobec przyjęcia, że zaskarżona decyzja nie została wydana w trybie postępowania regulacyjnego a podstawę jej wydania stanowiły przepisy art. 28 i 30 p.t. i na powoda nie zostały przedmiotową decyzją nałożone obowiązki regulacyjne, nie istniał też wymóg współdziałania Prezesa UKE z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jak wynika bowiem z treści art. 25 c pkt 1 p.t. zasięgnięcie opinii tego organu jest wymagane w postępowaniu prowadzonym w oparciu o przepis art. 22, tj. przy badaniu rynków i musi poprzedzać wydanie postanowienia w przedmiocie ustalania czy na rynku właściwym występuje czy też nie występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej (art. 23 ust 1 lub art. 24 p.t.). Nie istnieje więc prawny obowiązek konsultacji decyzji z Prezesem UOKiK przed wydaniem rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 28 ust 1 p.t.

Odnosząc się z kolei do zarzutu dotyczącego wybiórczej analizy prawnej, dokonanej przez pozwanego z pominięciem wszystkich kryteriów wymienionych w art. 28 ust. 1 p.t., Sąd Okręgowy stwierdza, że także ten zarzut jest bezpodstawny. Wymieniony przepis stanowi, że Prezes UKE podejmuje decyzję o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 2b, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- 1) interes użytkowników sieci telekomunikacyjnych;
- 2) obowiązki nałożone na przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 2a) rozwój nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz technologii innowacyjnych;
- 3) promocję nowoczesnych usług telekomunikacyjnych;

4) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych aspektów dostępu telekomunikacyjnego, zarówno zaproponowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych będących stronami negocjacji, jak też mogących stanowić rozwiązania alternatywne;

5) zapewnienie:

a) integralności sieci oraz interoperacyjności usług,

b) niedyskryminujących warunków dostępu telekomunikacyjnego,

c) rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych;

6) pozycje rynkowe przedsiębiorców telekomunikacyjnych, których sieci są łączone;

7) interes publiczny, w tym ochronę środowiska;

8) utrzymanie ciągłości świadczenia usługi powszechnej.

Treść przytoczonego wyżej uregulowania nie pozostawia wątpliwości, że Prezes UKE, podejmując decyzję o dostępie telekomunikacyjnym, działa w granicach tzw. uznania administracyjnego, ograniczonego ramami określonymi w art. 28 ust. 1 pkt 1-8 ustawy Prawo telekomunikacyjne, uwzględniając wymienione w tym przepisie kryteria. Kryteria te muszą być brane pod uwagę łącznie. Ustawa nie wskazuje ich hierarchii, przy czym niektóre z nich mają charakter bezwzględny, a pozostałe mogą być spełniane w różnym stopniu, w zależności od ich realnego wpływu na rozstrzygnięcie w konkretnym przypadku. Prezes Urzędu powinien podejmować decyzję w taki sposób, aby uzyskać możliwie najbardziej korzystny rezultat.

W niniejszej sprawie, wbrew zarzutom powoda, Prezes UKE szczegółowo ustosunkował się do wszystkich kryteriów wymienionych w art. 28 ust. 1 pkt 1-8 p.t., wskazując, które z nich wziął pod uwagę przy wydawaniu decyzji, a które – w jego ocenie – nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia z uwagi na charakter spornej sprawy. Do tych ostatnich organ prawidłowo zaliczył przesłanki określone w art. 28 ust. 1 pkt 2a, pkt 3, pkt 5 lit. a, pkt 7 - co do przesłanki ochrony środowiska oraz pkt 8 p.t. Jednocześnie Sąd stwierdza, że wbrew sugestiom powoda, zawarte na stronie 25 decyzji wyliczenie przesłanek, które nie były aktualne w danym przypadku, dotyczy całego rozstrzygnięcia organu regulacyjnego, a nie tylko kwestii odmowy zmiany umowy i umorzenia postępowania w części.

Odnosząc się do kryterium obowiązków nałożonych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych (art. 28 ust. 1 pkt 2 p.t.), to wątpliwości powoda, co do aktualności obowiązku regulacyjnego (...), określonego w art. 44 p.t., są bezpodstawne. Zdaniem Sądu, dopuszczalna i właściwa jest wykładnia zakresu obowiązku nałożonego na (...) decyzją (...), w której został nałożony na tego operatora zakaz stosowania zawyżonych stawek za zakańczanie połączeń w sieci (...), ze wskazaniem w tej decyzji dopuszczalnych rozmiarów asymetrii i dopuszczalnego okresu asymetrii. Określenie czasowej cezury asymetrii, tj. do 31 grudnia 2012 r. oznaczało, że po tym okresie założone było osiągnięcie symetrii stawek. Tylko taka interpretacja przedmiotowego obowiązku regulacyjnego jest możliwa, jeśli weźmie się pod uwagę - przywołane na wstępie niniejszych wywodów prawnych - Zalecenie KE i Stanowisko Prezesa UKE, dotyczące właśnie dążenia do uzyskania symetrii stawek w relacjach między przedsiębiorcami telekomunikacyjnym o różnych wyjściowych pozycjach rynkowych. Zasadniczym powodem wprowadzenia do umowy stron stawek określonych w zaskarżonej decyzji, było zaś dążenie do uzyskania we wzajemnych relacjach obydwu operatorów symetrycznych (tzn. równych co do wysokości) stawek opłat za tożsame usługi, tj. za usługę zakańczania połączeń w sieci stacjonarnej. Asumpt dla tego kierunku regulacji stanowią natomiast przepisy o niedyskryminacyjnych warunkach dostępu oraz zasady ustalone na poziomie Unii Europejskiej, powielone przez krajowe organy regulujące rynek telekomunikacyjny. Chodzi w tym wypadku właśnie o wspomniane Zalecenie KE z 7 maja 2009 r. i Stanowisko Prezesa, które wyłączają możliwość stosowania asymetrycznych stawek w dłuższej perspektywie czasowej niż do 31 grudnia 2013r.

Rozstrzygając niniejszą sprawę Prezes UKE prawidłowo uwzględnił, zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 4 p.t., charakter zaistniałych kwestii spornych, do których w niniejszej sprawie należała, między innymi, kwestia ustalenia wysokości stawki (...). Rozwiązanie przyjęte w tym zakresie w zaskarżonej decyzji zapewni z kolei praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych aspektów dostępu telekomunikacyjnego, stosownie do wytycznych zawartych w Zaleceniu KE oraz zgodnie z celami polityki regulacyjnej Prezesa UKE, zwłaszcza w aspekcie zapobiegania zniekształcania lub ograniczania konkurencji, promocji efektywnego inwestowania w infrastrukturę, jak i zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Przepis art. 28 ust. 1 pkt 5 lit. c p.t. stanowi (przy uwzględnieniu art. 30 ust. 1 p.t.), że przy rozstrzyganiu o zmianie umowy o dostępie telekomunikacyjnym Prezes UKE bierze pod uwagę „rozwój konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych”. W ocenie Sądu, zaskarżona decyzja w zakresie, w jakim niweluje asymetrię w wysokości stawek (...) w relacji do stawek (...), uwzględnia w należyтым stopniu tę przesłankę i służy rozwojowi konkurencyjności na analizowanym rynku. Należy podkreślić, że Zalecenie Komisji Europejskiej z 7 maja 2009 r. zdecydowanie sugeruje państwom członkowskim UE stosowanie symetrycznych stawek w rozliczeniach między operatorami, a stawki niesymetryczne akceptuje tylko w wyjątkowych okolicznościach. Wobec tego, określona w art. 28 ust. 1 pkt 5 lit. c p.t., przesłankę konkurencyjności rynku należy interpretować zgodnie z powołanym Zaleceniem Komisji Europejskiej. Prowadzi to do wniosku, że jednym z atrybutów konkurencyjności rynku usług telekomunikacyjnych powinna być właśnie symetria stawek (...), a odstępstwa od niej muszą być uzasadnione szczególnie ważnymi racjami. Sąd Okręgowy nie dostrzega natomiast dostatecznie istotnych argumentów, które uzasadniałyby utrzymanie w dalszej perspektywie, niż do końca 2013 r., asymetrii między stawkami za połączenia zakańczane w sieci strony powodowej, a stawkami za połączenia kończące się w sieci zainteresowanego, do czego prowadzi w oczywisty sposób dotychczasowe zróżnicowanie opłat. Nie uzasadnia tego sam znaczny udział Spółki (...) w rynku telefonii stacjonarnej. Nie można bowiem tracić z pola widzenia faktu, że także powód jest operatorem o ugruntowanej pozycji na rynku telekomunikacyjnym, na którym działa od wielu lat. O ile w początkowym okresie działalności operatora alternatywnego można uzasadnić stosowanie na jego korzyść stawek asymetrycznych, które miały poprawić jego konkurencyjność na rynku, o tyle w przypadku operatora z tak dużym doświadczeniem w świadczeniu usług telekomunikacyjnych, jak (...), pozostawienie asymetrii w dłuższej perspektywie czasowej stanowiłoby przykład jego niczym nieuzasadnionego uprzywilejowania. Zwłaszcza, że pozostali operatorzy alternatywni w relacjach z operatorem zasiedziałym, jakim był (...), mają symetryczne stawki opłat za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych. W tym miejscu warto odwołać się także do wagi symetrii stawek (...) dla rozwoju konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego, na którą wskazywał Prezes UKE w Stanowisku z dnia 16 grudnia 2008 r.

Zdaniem Sądu, organ regulacyjny prawidłowo przyjął, że sposób określenia wysokości stawki (...) w zakwestionowanej decyzji odpowiada pozycji powodowej Spółki na rynku zakańczania połączeń w należącej do niej sieci stacjonarnej. Tym samym, rozstrzygnięcie Prezesa UKE jest zgodne z założeniem uwzględnienia pozycji rynkowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, będących stronami Umowy (...) (art. 28 ust. 1 pkt 6 p.t.).

Zakwestionowane przez powoda rozstrzygnięcie niewątpliwie wpisuje się w ustawowy wymóg zapewnienia niedyskryminujących warunków (art. 28 ust. 1 pkt 5 lit. b p.t.), oznaczający konieczność takiego samego traktowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych, ubiegających się o dostęp do sieci telekomunikacyjnej konkretnego operatora. W tym zakresie Prezes UKE prawidłowo rozważył wpływ zmiany łączącej strony Umowy (...), w sposób przewidziany w punkcie I.1. sentencji zaskarżonej decyzji, nie tylko na wzajemne relacje między jej stronami, lecz także na relacje (...) z innymi operatorami alternatywnymi. Do czasu wydania przedmiotowej decyzji stawki (...) w relacjach z (...) były bowiem wyższe od stawek stosowanych - w dacie orzekania przez organ - przez innych operatorów telekomunikacyjnych w relacjach z (...), będących konkurentami zarówno wobec (...), jak i wobec (...). Prowadziło to zatem do dyskryminacji operatorów alternatywnych względem powoda na rynku telekomunikacyjnym. Zastosowanie przez organ regulacyjny zasady symetrii we wzajemnych zasadach rozliczeń między (...) a (...), poprzez obniżenie wysokości stawek (...) do wysokości stawki (...) w strefie numeracyjnej ((...)) w okresie taryfikacyjnym (...), oznacza natomiast zrównanie wysokości przedmiotowych stawek do poziomu, na jakim ukształtowano stawki (...) innych operatorów na rynku zakańczania połączeń w publicznych stacjonarnych sieciach telekomunikacyjnych.

Rozwiązanie to w sposób oczywisty odpowiada wymogowi zapewnienia niedyskryminujących warunków dostępu telekomunikacyjnego.

Ważkim argumentem dla zapewnienia niedyskryminujących warunków dostępu jest także, przytoczony przez (...), argument, że jak wynika z informacji umieszczanej na stronie internetowej (...), stawkę za usługę zakańczania połączeń w sieci stacjonarnej (...), wprowadzoną do Umowy (...) zakwestionowaną decyzją w wysokości 0,0273 zł/min, (...) powszechnie stosuje wobec swoich kontrahentów („Opłaty za usługi świadczone przez (...) (kopia), k. 91).

Jednocześnie Sąd nie uwzględnił zarzutu odwołania, dotyczącego niewskazania przez Prezesa UKE, jakich przedsiębiorców oraz jakiej ich liczby dotyczy stwierdzenie o stosowaniu stawki (...) symetrycznej względem stawki za zakańczanie połączeń strefowych w sieci (...), w okresie taryfikacyjnym O1. Organ oparł bowiem swoje ustalenia w tym zakresie na - włączonych w poczet materiału dowodowego spawy - decyzjach Prezesa UKE zawierających rozstrzygnięcie w zakresie wysokości stawek (...) poszczególnych OA w relacji z (...), tożsame z rozstrzygnięciem przyjętym w niniejszej sprawie (postanowienie Prezesa UKE z 23 kwietnia 2015 r., k. 318 akt admin.; kopie decyzji (...), k. 319-333, 348-393 akt admin.). W ocenie Sądu, wskazany materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do dokonania przez pozwanego kwestionowanych ustaleń.

Za chybiony Sąd uznaje zarzut, w którym powód wskazał na nieprawidłowe oparcie kwestionowanego rozstrzygnięcia na raporcie dotyczącym stanu rynku telekomunikacyjnego w Polsce w 2009 r. Odwołanie do tego dokumentu dotyczyło bowiem okresu taryfikacyjnego, w którym realizowana jest największa liczba połączeń. W ocenie Sądu, uprawnione było przyjęcie przez pozwanego, że zgodnie z zawartą w raporcie informacją dotyczącą modelu przeciętnego użytkownika telefonii stacjonarnej, największa liczba połączeń wykonywana jest właśnie w tzw. godzinach szczytu. Za usprawiedliwione należy też uznać stwierdzenie organu, iż brak jest podstaw do uznania, iż od momentu publikacji przedmiotowego raportu, tj. czerwca 2010 r., profil przeciętnego użytkownika telefonii stacjonarnej zmienił się na tyle, aby uznać za nieaktualne twierdzenia zawarte w skarżonej decyzji, że na rynku telekomunikacyjnym w okresie taryfikacyjnym (...) realizowana jest największa liczba połączeń.

Nie ma racji powód twierdząc, że zakwestionowana decyzja prowadzi do zaistnienia faktycznej asymetrii na niekorzyść operatora alternatywnego (...), względem operatora zasiedziałego (...), wynikającej z tego, że powodowa Spółka będzie stosować za zakańczanie w swojej sieci jedną stawkę równą najniższej spośród trzech stosowanych stawek (wprawdzie w jednym okresie taryfikacyjnym), a (...) stosuje stawki za trzy usługi w trzech okresach taryfikacyjnych. Wbrew twierdzeniom powoda, decyzja z 21 lipca 2015 r. zmierza do likwidacji asymetrycznego poziomu stawek (...) w relacjach między (...) a (...), przewidzianego w dotychczasowym brzmieniu Umowy (...). Jak szczegółowo wyjaśniono w uzasadnieniu tej decyzji fakt, iż (...) ma stosować jedną stawkę (...), a (...) trzy stawki, wynika z odmiennej budowy topologicznej publicznej stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej (...) względem sieci (...). Powód świadczy bowiem na rzecz (...) usługę zakańczania połączeń w sieci (...) nie zróżnicowaną ze względu na sferę numeracyjną, obszar tranzytowy lub poza tranzytowy, zatem jego sieć jest siecią płaską, jednopoziomową. Natomiast (...) posiada sieć rozbudowaną, podzieloną na trzy poziomy, obejmujące strefę numeracyjną, obszar tranzytowy i poziom poza obszarem tranzytowym. Z tego powodu, (...) różnicuje wysokość stawek za zakończenie połączeń stacjonarnych w swojej sieci w zależności od tego, czy połączenie jest zestawiane w granicach jednego, dwóch lub trzech z wymienionych poziomów sieci, a przy obliczaniu poziomu asymetrii uwzględnia się koszt połączenia realizowanego w granicach jednego poziomu sieci. Z kolei połączenia realizowane w granicach jednego poziomu są najtańsze. Rozwiązanie przyjęte w zakwestionowanej decyzji w zakresie wysokości stawek (...), słusznie zatem uwzględnia skalę działalności powoda (tj. brak możliwości świadczenia przez (...) usług zakańczania połączeń w obszarze tranzytowym i poza obszarem tranzytowym), a w konsekwencji brak podstaw do pobierania przez tego operatora wyższych stawek z tytułu świadczenia tego rodzaju usług. Pozwany prawidłowo więc ustalił wysokość stawek (...) w sieci (...) na poziomie symetrycznym względem stawki za strefowe zakańczanie połączeń w sieci stacjonarnej (...), obowiązującej w okresie taryfikacyjnym O1. Nadto, wysokość stawki określonej zaskarżoną decyzją Prezesa, jest analogiczna do stawki stosowanej przez (...) wobec swoich kontrahentów, o czym była już wcześniej mowa.

Sąd Okręgowy w pełni podziela, dokonaną przez Prezesa UKE, ocenę przesłanek wymienionych w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 7 p.t., mianowicie, przesłankę interesu użytkowników sieci telekomunikacyjnych oraz interesu publicznego. Zgodzić się bowiem należy z tym, że interes użytkowników sieci wyraża się w zapewnieniu im maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, odnoszonych w dużej mierze dzięki istnieniu konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych. To, iż zakwestionowana decyzja, wprowadzając symetrię stawek (...) w stosunku do stawek (...), wpisuje się w rozwój konkurencji na danym rynku, przekłada się korzystnie na interes użytkowników sieci. Trafnie uznał pozwany - opierając się w tym zakresie na praktyce, wynikającej z uprzednich działań regulatora w zakresie wysokości stawek (...) że wprowadzenie symetrycznych stawek i tym samym obniżenie opłat pobieranych na poziomie hurtowym przez (...), powinno mieć wpływ na zmianę cen detalicznych (tj. obniżenie opłat detalicznych pobieranych przez (...) od swoich abonentów za połączenia do sieci (...)), czego beneficjentami będą w konsekwencji właśnie użytkownicy sieci telekomunikacyjnych. Zasadne było też stwierdzenie, że w szerszym kontekście, spełnienie przesłanki interesu użytkowników sieci jest zgodne z interesem publicznym.

Należy przyznać rację pozwanemu, że wprowadzenie w rozpatrywanym przypadku symetrii stawek (...) wpłynie na zwiększenie konkurencji, a pośrednio także na zwiększenie wydajności gospodarczej, poziomu inwestycji i innowacji. Obowiązywanie stawek symetrycznych będzie bowiem stanowiło dla (...) i (...) motywację do podnoszenia wydajności, co przekłada się bezpośrednio na obniżenie kosztów, a w dalszej perspektywie na poprawę jakości świadczonych usług i obniżenie cen dla użytkowników końcowych.

Z tych wszystkich względów Sąd doszedł do przekonania, że żądanie uchylecia decyzji - co skutkować będzie powrotem do asymetrycznych stawek (...) nie miało uzasadnionych podstaw, a zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Wobec powyższego, stwierdzając brak podstaw do uwzględniania odwołania, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne wygrywającym sprawę – Prezesowi UKE i zainteresowanemu (...) złożyły się koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w wysokości 360 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, a po stronie zainteresowanego także opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka